Casa Memorială „Alexandru Vlahuță“
Mânăstirea Agapia, jud. Neamț

SCRISOARE

(adresată de Alexandru Vlahuță fiicei sale, Margareta)

*„Să trăiești Mimilică dragă și să fii bună; **să fii bună pentru ca să poți fi fericită. Să fii bună pe cât poți până în ultima clipă a vieții tale. Cei răi nu pot fi fericiți.** Ei pot avea satisfacții, plăceri, realizări chiar, dar fericire nu. Nu, pentru că cei răi nu pot fi iubiți, și-al doilea, ...al doilea... de! Câștigurile întâmplătoare și celelalte „pere mălăiețe“, care se aseamănă cu el, vin de-afară, de la oameni, de la împrejurări, asupra cărora n-ai nici o stăpânire și nici o putere, pe când fericirea, adevărata fericire în tine răsare și-n tine-nflorește și leagă rod, când ți-ai pregătit sufletul pentru ea. Și pregătirea asta este operă de fiecare clipă, **când pierzi răbdarea, împrăștii tot ce-ai înșirat și iar trebuie s-o iei de la început. Și de aceea vezi așa de puțini oameni fericiți... Atâția câți merită.***

*Dacă nu ne-am iubi pe noi așa fără de măsură, dacă n-am face atâta caz de persoana noastră și dacă ne-am dojeni de câte ori am mințit sau ne-am surprins asupra unei răutăți, ori asupra unei fapte urâte; dacă, în sfârșit, ne-am examina mai des și mai cu nepărtinire (**lesne-i de zis!**), am ajunge să răzuim din noi partea aceea de prostie fudulă, de făptură. **Se știe că durerea e un minunat sfătuitor. Cine-i mai deschis la minte, trage învățătură și din durerile altora.***

Eu am mare încredere în voința ta. Rămâne să știi doar ce vrei. Și văd c-ai început să știi și asta. Doamne, ce bine-mi pare c-ai început să te observi, să-ți faci singură mustrări și să-ți cauți singură drumul cel adevărat!

*Așa, Mimilică dragă, ceartă-te de câte ori te simți egoistă, de câte ori te mușcă de inimă șarpele răutății, al invidiei sau al minciunii. Fii aspră cu tine, dreaptă cu prietenii și suflet larg cu cei răi. Smerește-te, fă-te mică, fă-te neînsemnată de câte ori deșertăciunea te îndeamnă să strigi: "Uitați-vă la mine"! Dar mai ales aș vrea să scriu de-a dreptul în sufletul tău aceasta: **Să nu faci nicio faptă a cărei amintire te-ar putea face vreodată să roșești.** Nu e triumf pe lume, nici sprijin mai puternic, nici mulțumire mai deplină, ca o conștiință curată.*

Păstrează scrisoarea asta. Când vei fi de 50 de ani, ai s-o înțelegi mai bine. Să dea Dumnezeu s-o citești și atunci cu sufletul senin de azi.

Te îmbrățișează cu drag,
Al. Vlahuță
Când ai împlinit șaptesprezece ani.“